

[Arentoft]

var omvendt, det var nemlig anklagemyndigheden, der appellerede dommen. Og hvorfor gjorde man det? Jo, for med bøden, sagsomkostninger osv. skulle hr. Glistrup have været af med ca. 5 mill. kr., men dermed ville aktieselskaberne have været fiktive, og så skulle hr. Glistrup have haft 12 mill. kr. tilbage i betalt skat for de såkaldte fiktive aktieselskaber. Resultatet havde været, at hr. Glistrup skulle have haft 7 mill. kr., og det er da klart, det kunne man ikke tage.

Askjær Jørgensen (FP):

Der var et medlem fra retsforbundet heroppe at sige, at det ville se godt ud, hvis der var en tværgående holdning i fremskridtspartiet. Det er ret usandsynligt, for i fremskridtspartiet har vi sat os ind i, hvad denne sag drejer sig om. Jeg har ofte spurgt – mine kolleger her i tinget ved hver især, hvem det drejer sig om – om man har læst Glistrupsagen. Der er mange, der siger, at det har de ikke. Det vil altså sige, at så vigtig en sag har man ikke gidet sætte sig ind i. Derfor har jeg et spørgsmål til justitsministeren nu: har vores nye justitsminister læst den dom, der er afsagt i Københavns byret?

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har kun to korte bemærkninger.

Den ene er, at den udtryksform, der er brugt i fjerdesidste afsnit af skrivelsen fra justitsministeriet, hvor der står, at dommen af tiltalte er anket til østre landsret med påstand om frifindelse og af anklagemyndigheden til skærpelse, er den vanlige måde at skrive de ting på, efter hvad der er oplyst over for mig.

Jeg vil gerne medgive hr. Glensgård, at der er en fejl i den nederste linje. Der står, at ankemeddelelsen er af 24. januar; den er af 24. februar. Jeg beklager.

Glensgård (FP):

Hr. Ole Espersen og hr. K. B. Andersen udlagde dette, som om det bare var en normal behandling af en immunitetsophævelse. Nu ved jeg godt, hr. K. B. Andersen har sagt, at han ikke går på talerstolen, uanset hvad der bliver sagt – det vil sikkert også være det bedste, både for ham og for os andre – men der er jo ikke tale om, at fremskridtspartiet har en konsekvent holdning i

retning af, at fremskridtspartiets medlemmer eller andre medlemmer af dette ting ikke må tiltales i en ret. Vi har jo haft flere forskellige, som har overtrådt den danske lovgivning. Jeg tænker her på den nye energiminister, der blev tiltalt for en overtrædelse af færdselsloven. Det kan ikke være ret meget politisk, og derfor var det naturligvis forholdsvis nemt at acceptere, at hr. Poul Nielson på daværende tidspunkt skulle kunne stilles for en ret. Der var også tale om en overtrædelse af færdselsloven for andre medlemmer. Jeg tænker på hr. Gudme. Det var forholdsvis simpelt at tage stilling til, om hr. Gudme skulle kunne tiltales eller ej. Der kunne ikke være ret meget politisk i den retssag. Heller ikke for hr. Bernhard Baunsgaard, heller ikke for hr. Buchart Petersen. Der var måske et politisk incitament i hr. Camres våbensmugling, men det må dog alligevel siges, at det er så lille en bagatel, at det ikke er nok til at fritage hr. Camre for tiltalen.

Vi havde også et medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe, som overtrådte færdselsloven, det var hr. Ib Andersen. Da var der en enig fremskridtsgruppe, som sagde: naturligvis skal hr. Ib Andersen retsfølges. Det samme har været tilfældet med hr. Voigt.

Der er altså ikke tale om, at fremskridtspartiet konsekvent siger, at hvis man er medlem af tinget, så skal man ikke kunne tiltales for retten. Men vi skal naturligvis afgøre, om det er en politisk retssag. Det er det, grundloven tilsigter, hr. Ole Espersen – jeg går ud fra, at hr. Ole Espersen dog får lidt ud af alle de penge, vi betaler ham som professor netop inden for dette område. Det er det, grundloven tilsigter, at folketinget skal afgøre, om der er en politisk handling i retssagen eller ej. Det gøres naturligvis ikke ved, at der kommer et brev fra en justitsminister, som udvalget for forretningsordenen tiltræder i løbet af få minutter, og som folketinget derefter bare skal tage stilling til konsekvent, fordi man skal kunne tiltales for retten. Hvis hr. Ole Espersen er af en anden opfattelse, er der en grund mere til, at hr. Ole Espersen ikke burde have sin professorsge, for det er netop indholdet i grundlovens bestemmelser om immunitet, at vi skal tilsikre, at en regering ikke misbruger apparatet til at forfølge en oppositionspolitiker, som det har været tilfældet i sagen mod hr. Glistrup.